

Forslag

til

Lov om ensartet og forbedret folkepension.

Fremsat den 15. marts 1977 af *Jørgen Junior* (FP), *Pilgaard Andersen* (FP), *Erlendsson* (FP) og *Glistrup* (FP).

§ 1. I andet halvår 1977 betaler staten 11.700 kr. til hver folkepensionist. For 1978 udgør beløbet 26.000 kr. Beløbene betales forud i lige store månedlige beløb. Første gang den 1. juli 1977.

§ 2. Ret til at modtage folkepension som angivet i § 1 har alle personer, der senest den 1. i udbetalingsmåneden er fyldt 67 år og har været optaget i dansk folkeregister

som bosat her i landet i de sidste 10 år, og personer, der ifølge internationale aftaler ligestilles med ovennævnte.

Stk. 2. Den, der således har erhvervet ret til folkepension, bevarer denne ret til og med den sidste måned, han eller hun lever.

§ 3. Personer, der senest den 1. juli 1977 har opnået ret til større folkepensionsbeløb, bevarer denne ret.

Bemærkninger til lovforslaget.

I. Almindelige bemærkninger.

1) Lovforslaget er med de af tidsforskydningen følgende ændringer stort set en genfremsættelse af et i folketingsåret 1974-75 i såvel 1. som 2. samling fremsat lovforslag, (Folketingstidende 1974-75, 1. samling, forhandlingerne sp. 1167 og 2510 og tillæg A sp. 1443, samt 2. samling, forhandlingerne sp. 252 og 2977 og tillæg A sp. 1189). Begrundelsen for lovforslaget er først og fremmest, at folkepensionisterne efter fremskridtspartiets opfattelse bliver behandlet for dårligt af samfundet — også i økonomisk henseende. På fremskridtspartiets statsbudgetforslag for 1977 og 1978 er derfor foreslået besparelser på mindre påkrævede offentlige udgiftskonti, så der er blevet plads til udgifterne ved forslagens gennemførelse — ca. 2,2 milliarder kroner i merudgifter for finansåret 1977-78 og ca. 13 milliarder kroner som samlet statsudgift til folkepension i finansåret 1. april 1978-31. december 1978.

2) Den nuværende folkepensionslovgivning er alt for indviklet med det beklagelige og uacceptable resultat, at størrelsen af pensionen alt for ofte svin-

ger på en måde, der er uforståelig for de fleste. Dette skaber utryghed hos modtagerne og fører ud i en alt for stor administration.

3) Sociale ydelser ud over folkepensionen bør gives i det omfang, der er behov for.

4) Samfundets pension bør være ens for alle. Offentligt ansatte bør ikke favoriseres gennem særligt høje alderspensioner. Derfor må den nuværende udvikling til gavn for samfundets stærkeste presionsgrupper ændres til en mere solidarisk tilstand. Hvor arbejderen og kontorchefen opnår det samme. Hvor der ikke længere gives højere pension til den mand, der har været så heldig at have været placeret i det offentlige 36. lønramme, end til det postbud eller den DSB-funktionær, der har måttet arbejde hele sit liv til en lavere løn og for øjeblikket også får en ringere pension end sin tidligere foresatte.

Reglen i grundlovens § 27, stk. 2, er ikke til hinder for, at særreglerne om pensionering af tjenestemænd praktisk talt afskaffes over en kortere periode. De nærmere enkeltheder for overgangsperioden påtænkes udformet i bemærkninger til ændrings-

forslag til § 26 i finanslov for finansåret 1977-78, således at der ikke bliver tale om urimeligheder over for nogen som helst enkeltperson.

5) I forslaget er ikke medtaget nogen paragraf om ophævelse af ældre lovgivning. En sådan bør udformes som ændringsforslag under forslagets behandling i folketinget, hvis man ikke foretrækker en særlig lov om ophævelse af de mange folkepensionslovræglere, der bliver overflødige ved vedtagelsen af nærværende enkle og klare folkepensionslov.

II. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Fremskridtspartiet vender sig imod de nuværende regler om særpensionsfordele til nogle. Det er for eksempel utiltalende, at staten forsøger at gøre en god forretning gennem ventetillægssystemet, som rammer de svageste i samfundet.

Folkepensionsordningen bør være et rent statsligt anliggende. Dette giver den mindste administration.

Pensionsbeløbet i finansåret 1979 fastsættes ved lov i god tid før 1. januar 1979, så stigningen afpasses efter den forventede økonomiske situation. Således tænkes pensionsbeløbet ændret én gang årligt. Dette resulterer i betydelige pensionsstigninger, hvis folketinget fører fremskridtspolitik og derved skaber en sund og stærk dansk økonomi.

Til § 2.

På grund af den økonomisk vanskelige situation, landet er blevet bragt i af de senere års forfejlede politik, består der i øjeblikket ingen mulighed for en generel nedsættelse af pensionsalderen. Valutagælden klares alene ved, at der pukles på med millionvis af nyttige arbejdstimer. Og det samme gælder arbejdsløshedsproblemet (arbejde skaber arbejde). Derfor har landet ikke i 1977 eller 1978 råd til generel nedsættelse af pensionsalderen under de nugældende 67 år. Personer under denne alder skal naturligvis også have offentlig bistand, hvis de er slidt op eller af andre grunde uarbejdsdygtige. Denne bistand hører blot rent lovteknisk ikke under folkepensionslovgivningen.

Til § 3.

Overensstemmende med sædvanlig praksis for overgangsregler i pensionslovgivningen ønskes det ikke, at der skal ske indgreb i allerede erhvervede pensionsrettigheder. Det vil eksempelvis sige, at den person, som efter hidtidig lovgivning den 1. juli 1977 kunne have krævet sig tillagt førtidig folkepension, når som helst kan fremsætte sådant krav, for så vidt dette vil indebære større pensionsydelse til ham, end han kan opnå i kraft af § 1. Derfor vil der ikke ske nogen retsfortabelse for nogen som helst, der ved nyordningens ikrafttræden er blevet førtidig folkepensionist eller har opnået ret til førtidig folkepension.